

tillægge Embedet nogen Erstatning for det bortfaldende Sædtillæg.

Ved den kongelige Veterinair- og Landbohøjskole er i Henhold til Lov af 8de Marts 1856 § 8 ansat 1 Directeur og 7 fast ansatte Lærere, som alle udnævnes af Kongen, og derhos er det bestemt, at Underviisningen i de Fag, som ikke kunne besorges af de sidstnævnte, overdroges til Docenter, som deels kunne være udnævnte af Kongen deels af Ministeriet. For Directeuren og de fast ansatte Lærere ere derhos Lønningsforholdene bestemte ved bemeldte Lovs § 10. Det foreliggende Forslag gaaer ud paa, at Directeuren, der efter den nu bestemte Lønnings Størrelse forudsættes tillige at være i en anden Stilling, — hvad ogsaa Forholdene synes at tilfige —, vederlægges med et Honorar. Hvad Lærerne angaaer maa man meget ønske, at der indtræder nogen Forbedring af deres Vilkaar; en saadan har man dog ikke bragt i Forslag med Hensyn til deres Lønninger, der ere opførte i Forslaget med de ved den nævnte Lov fastsatte Beløb, forhøiede med Sædtillæggets efter en Beregning for de 8 sidste Finantsaar udfundne Gjennemsnit og afrundede; men derimod har man foreslaaet en Forhøielse af de Lærerne tillagte Hønsleieportioner fra 300 Rd. til 400 Rd.; hvilket sidste Beløb mere stemmer med den Værdi, hvortil en passende Bolig nu maa ansættes.

Til Docenterne ved Højskolen har man derhos foreslaaet bevilget til Honorarer en rund Sum, som er afpasset efter de nuværende Forhold, og derfor opført med indtil 6,100 Rd. (hvorunder beregnet 500 Rd. til Docenten i økonomisk Havedyrkning), hvorved det er forudsat, at den ovennævnte Bestemmelse i Lov af 8de Marts 1856 om Afgang til kongelig Udnævnelse for nogle af Docenterne ikke opheves. Der tilsigtes nemlig ikke ved nuværende Lov nogen Forandring i Organisationsbestemmelserne for Højskolen.

Da Forstunderviisningen ikke er definitivt indordnet under Højskolen, jfr. Lov 11te Februar 1863 § 2, er der ved nuværende Lovforslag ikke taget Hensyn til bemeldte Underviisning, hvorimod man forbeholder sig, naar de Forhand-

linger ere tilendbragte, som ere indleiede om dette Forholds Ordning, at fremkomme med nærmere Forslag i saa Henseende.

Under det til Medhjælp ved Underviisningen og til Contoirhold ved Landbohøjskolen i Lovforslagets § 4 opførte Beløb af 5600 Rd. er indbefattet de ved Finantslovsforslaget for 1868—69 (under § 19 III A 2 a og e) i Forslag bragte Lønninger til Assistenten ved Underviisningen og Contoirforretningerne, noget afrundet efter en Gjennemsnitsberegning af Sædtillægget.

De i Lovforslagets § 3 anførte Lønningsbestemmelser for Overpræsidenten i Kjøbenhavn, Stiftamtmand og Amtmand ere de samme, som ved Loven af 19de Februar 1861 § 10 ere foreskrevne for disse Embeder, uden at det er fundet nødvendigt at forhøie Lønningerne paa Grund af det bortfaldende Sædtillæg, dog saaledes, at samtlige disse Embeder med Hensyn til Oprykning efter Tjenesteaalder ere betragtede som eensartede, og at der for Overpræsidenten her er foreslaaet den samme Regel med Hensyn til Embedsbolig, som for samtlige andre Overovrighedspersoner er fastsat ved Loven af 1861. — Amtmandsembedet i Skanderborg er ved indtraadt Vacance fra August 1867 indbraget i Henhold til Bestemmelsen i Loven af 1861 § 10. Yderligere Indskrænkning i Antallet af Overovrighedsembeder skønnes ikke at kunne finde Sted, naar henføres til Embedsterritoriernes store Omfang; det stedse stigende Folketal og den heraf saavel som af Forholdenes Udvikling i det Hele flydende Forøgelse af Forretningerne.

Lønningsbestemmelserne for de under Indenrigsministeriet hørende Borgmestrembeder, hvilke nu indeholdes i Loven af 19de Februar 1861 om faste Lønninger for Retsbetjents- og Magistratsembeder, har man ikke fundet, at der vilde være tilstrækkelig Anledning til at udstille af hiin Lov; men man har dog troet, at en udtrykelig Henvisning dertil vilde være paa sin Plads i nuværende Forslag.

Foruden de Medhjælpsbeløb, der som i det Foregaaende bemærket ere optagne i § 4, har man fundet det rigtigt her at opføre Lønninger til Controlleuren og Assistenten ved Tiimfjordsfiskeriet,